

תת"ע 13349/02 - מ.י. תביעות חדרה -משטרת ישראל נגד יהודה דדשב

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 13349/02 מ.י. תביעות חדרה -משטרת ישראל נ' דדשב
תיק חיצוני: 01022113797

בפני	כבוד השופט אמיר סלאמה
מאשימה	מ.י. תביעות חדרה -משטרת ישראל
נגד	
נאשם	יהודה דדשב

החלטה

1. מונחת לפניי השאלה האם עונש שהוטל על הנאשם במסגרת גזר דין שנ ניתן ביום 22.10.03, וזאת בתיק תעבורה 13349/02, התיישן. השאלה עלתה על רקע התראה אותה קיבל הנאשם בשנת 2015, בדבר כוונה להוצאת פקודת מאסר, שהוטל עליו חלף תשלום קנס שהושת בגזר הדין הנ"ל, ואשר טרם שולם.

2. תחילת ההליך לפניי בבקשה שהגיש הנאשם לעיכוב הוצאת פקודת המאסר, עד לבירור טענותיו ביחס להתיישנות העונש וביחס לשיהוי בו נקט המרכז לגביית קנסות. מבוקשו של הנאשם ניתן לו, וניתן עיכוב כמבוקש, אולם בד בבד קבעתי כי לבית המשפט לתעבורה אין סמכות לדון בטענה של התיישנות עונש קנס, וכי הדבר מסור לסמכות בית משפט השלום, במסגרת תובענה אזרחית. במסגרת ערעור שהגיש הנאשם על החלטה זו קבע בית המשפט המחוזי, כי יש לבית המשפט לתעבורה סמכות לדון בנדון, והחזיר אליי את הדיון לצורך בירור טענת התיישנות העונש.

3. ביום 21.4.16 התקיים דיון במעמד הצדדים ביחס לסוגיית התיישנות העונש. דיון זה נסמך על בקשה בכתב אותה הגיש בזמנו הנאשם ו לעיכוב ביצוע ו/או הוצאת פקודת המאסר חלף הקנס, ועל סמך התשובה בכתב שהגיש המרכז לגביית קנסות, אליה צורפו נספחים. בין יתר הסוגיות שעלו היתה הסוגיה האם מרוץ התיישנות העונש נפסק בשל הליכים בהם נקט המרכז לגביית קנסות, כאשר האחרון טען בתשובתו בכתב כי לנאשם נשלחה דרישת תשלום, ובנוסף הוטלו עיקולים שונים על רכבו, חשבון הבנק שלו ומשכורתו. במהלך הדיון ביום 21.4.16 עלו שאלות לקיום אסמכתאות ביחס לטענות המרכז בעניין נקיטת הליכים, לרבות ביחס להטלת עיקולים. ב"כ המאשימה ביקש שהות לברר את הדבר, ומשערך

בירור כאמור סר כי ניתן יהיה ולהמציא אסמכתאות המעידות על פעולות אשר לשיטת המאשימה הפסיקו את מרוץ ההתיישנות. לצורך כך ביקש ב"כ המאשימה שהות של מספר ימים על מנת לאפשר המצאת אסמכתאות כאמור.

4. הנאשם מתנגד לתת למאשימה אפשרות להמציא אסמכתאות. לשיטתו, היה על המאשימה ועל המרכז לגביית קנסות לצרף את האסמכתאות לתשובה בכתב שהוגשה, ולא ניתן כעת לאפשר מקצה שיפורים. ב"כ הנאשם הדגיש כי מדובר בהליך פלילי, וכי יש לשמור על זכויותיו (לרבות הדיוניות) של הנאשם. משכך ביקש ב"כ הנאשם מתן החלטה על סמך החומר הקיים.

5. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים החלטתי לאפשר למאשימה לאתר ולהמציא אסמכתאות בעניין פעולות והליכים שהפסיקו, לשיטתה, את מרוץ ההתיישנות. אכן, היה מקום לצרף אסמכתאות אלה לתשובה שהוגשה מטעם המרכז לגביית קנסות, ולמצער להצטייד בהם לקראת הדיון שהיה קבוע בסוגיית ההתיישנות. ברם, שעה שב"כ המאשימה מסר כי יש בנמצא אסמכתאות היכולות לשפוך אור על הליכים שננקטו בעניינו של הנאשם ואשר יכולים להשליך על סוגיית ההתיישנות, סבורני שיש לאפשר למאשימה להמציא מסמכים כאמור, וזאת במטרה להביא לעשיית צדק ובירור האמת.

באשר לטענת ב"כ הנאשם לפיה בהליך פלילי עסקינן, אציין, כי סבורני שגם בהליך זה יש לבכר שיקולי עשיית צדק וגילוי האמת על פני שיקולים דיוניים, כמובן מבלי שהדבר יבוא על חשבון זכויות הנאשם. במקרה דנן מתן אפשרות למאשימה להמציא אסמכתאות כאמור לא תפגע בזכויות של הנאשם, אשר יקבל שהות לבחון את המסמכים, ולהתייחס אליהם כראוי בדיון שייקבע לצורך כך.

6. נוכח האמור אני דוחה את המשך הדיון בסוגיית ההתיישנות ליום **31.5.16 שעה 9:00**. במסגרת דיון זה תוכל המאשימה להציג אסמכתאות בעניין פעולות ו/או הליכים בהם נקטה בעניינו של החייב בנוגע לחוב מושא ההליך, ואשר לשיטתה מפסיקים את מרוץ ההתיישנות העונש, בכפוף לכך שכל אסמכתא שהמאשימה תבקש להסתמך עליה תומצא, לפחות 14 ימים לפני מועד הדיון, לב"כ הנאשם.

7. תשומת לב הצדדים לכך שהדיון יתקיים בבית המשפט במשכנו ברחוב הלל יפה 7.

המזכירות מתבקשת להמציא החלטה זו לבאי כוח הצדדים, ולקבוע את המועד ביומני.

ניתנה היום, י"ג ניסן תשע"ו, 21 אפריל 2016, בהעדר הצדדים.

